

„V tu hodinu přišli učedníci k Ježíšovi s otázkou: „Kdo je vlastně největší v království nebeském?“ Ježíš zavolal dítě, postavil je doprostřed a řekl: „Amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského.“

Kdo se pokoří a bude jako toto dítě, ten je největší v království nebeském. A kdo přijme jediné takové dítě ve jménu mém, přijímá mne. Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mne věří, pro toho by bylo lépe, aby mu pověsili na krk mlýnský kámen a potopili ho do mořské hlubiny. Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých. Pravím vám, že jejich andělé v nebi jsou neustále v blízkosti mého nebeského Otce.“ (Matoušovo evangelium 18:1-14)

Izajášovo proroctví 49:14-23 a Žalm 148

Maličcí

Učedníci řeší veskrze dospělácký problém: Kdo je největší v království nebeském. To je odvěká hra, svádívější než Cacassonne či karty. Tím není řečeno, že děti tuhle hru nikdy nehrají. Dospěláci z kruhu učedníků si tu vymýšlejí dominantní role, které začínají tím známým: „Já!“ A právě proto si Ježíš pozve dítě do prostředka toho kruhu učedníků. Nikde není napsáno, že je to chlapec. Prostě dítě.¹ A to dítě si stoupne mezi učedníky a Ježíš veškerou pozornost soustředí na něj.

Když jsem chtěl po svém nejmladším synovi, aby mne doprovázel do kostela, měl jednu podmínku: „Budu mít s sebou blok a budu si moci kreslit!“ To jsem mu rád dovolil. Ale aby se postavil doprostřed a oči všech se do něj opřely a ještě abych o něm mluvil, toho bych nikdy nedocílil. To by mi nikdy nedovolil. To by bylo jednou a naposledy. Z toho pohledu můžeme říci, že to dítě Pánu Ježíši důvěřovalo. To dítě vědělo, že mu Ježíš neublíží a nevystaví jej posměchu a ponížení.

Ježíš často mluvil o dětech a asi i s dětmi, když jim žehnal,² bral je do náručí, objímal je. Dokonce mu je rodiče svěřovali bez obav ze zneužití. Ke svým učedníkům se choval otcovsky a nazýval je občas dětmi. Sám se nebál být dítětem, hlásil se k synovství nebeského otce, pozemské maminky. Té se ale dovedl i vzepřít, když s ním chtěla manipulovat.³

Maličcí však nejsou jen děti. To jsou například také staroušci a nebo jinak oslabení lidé, kteří jsou lehko zranitelní. Od skutečně maličkých až po ty, kteří jsou údělem života umenšeni ve svých možnostech, všechny tyhle lidi Ježíš představil jako:

a) **Příklad ochoty ke spoluúčasti na těch nejvzácnějších věcech.** Dovedu si představit, že na to dítě Ježíš zavolal, oslovil je a ono mu věnovalo pozornost, zastavilo se a přišlo k němu. Být jako dítě, to neznamená dětinsky vyžadovat pozornost druhých, stávat se závislým na pozornosti druhých, myslet jen tak trošku málo a když, tak jen v pastelových barvách; vyžadovat dárky a nebo druhým podstrkovat pozornosti, o které zrovna nestojí... Doplňte si ještě něco: Matoušovo evangelium Ježíšovými ústy mluví o dětech, které zrovna nejsou vzorem: „*Čemu připodobním toto pokolení? Je jako děti, které sedí na tržišti a pokřikují na své druhy: „Hráli jsme vám, a vy jste netancovali; nařikali jsme, a vy jste nelomili rukama.“*“ Vynucují si pozornost pro svoje hry a představy.

Ježíš oceňuje naopak schopnost toho dítěte: Je otevřené ke spolupráci. Obrátilo se a poslechlo jej. Ne bez otázek, ale důvěřivě. Ne za chvíli, ale teď. Takové děti mají podíl na nejvyšších věcech. Nemuselo mít velikou roli, nevyžadovalo si pocty a metály, ale bylo tam, kde se děly ty největší věci. A takovými dětmi by měli být i učedníci. Tehdy i dnes.

b) **Sebe sama.** Ježíš se s dětmi ztotožňuje. Přijmout je, to znamená přijmout Jeho. Odmítnout a zranit maličké, to je zraňování samotného Ježíše. Ježíš je zástupně přítomen i dnes právě v těch, které jsme popisovali. Není jej třeba hledat v kostelech a bazilikách. Jestli o něčem svědčí malos-

¹ Řecké *paidion* znamená dítě kolem sedmi let, spíše výše - chlapce, dívku či dokonce mladého otroka či otrokyni

² „*Tehdy k němu přinášeli děti, aby na ně vložil ruce a pomodlil se; ale učedníci jim to zakazovali. Ježíš však řekl: „Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské.“ Požehnal jim a šel dál.*“ (Matoušovo evangelium 19:13-15 a Markovo evangelium 10:13n)

³ Lukášovo evangelium 8:21

transké Jezulátko políbené Litomyšlí kdysi dávno, tak je to právě ta tající a zranitelná maličkost z vosku. Přijímat ty maličké a věnovat se jim ve vší úctě, to je dotek s Ježíšem. Maličci mají také svého osobního anděla před Božím trůnem. Není tu řečeno, že ti maličci mají s těmi anděly kontakt, ale andělé mají osobní kontakt s nebeským otcem, jsou blízko trůnu. A tak, zase zprostředkovaně, jsou maličci v blízkém kontaktu s Pánem Bohem. Však si někteří i odvážně recitují před spaním: „Andělíčku, můj strážníčku...”

- c) **Zřítelnicí oka** (Deuteronomium 32:10)⁴ která je hodna nejvyšší ochrany. A tak je tu naposled varování a možné důsledky zranění na nejcitlivějším místě. Ježíšovi učedníci mají za úkol: Maličkými dospěláčky nepohrdat, neshazovat jejich názory a pohledy, netvrdit, že to, co říkají a o čem přemýšlí, je zbytečné a prázdné. Tak to radí Ježíš těm dospělým kolem sebe. Maličké také nesvádět k něčemu, co neodpovídá jejich věku a možnostem. Svést k hříchu toho, kdo v Ježíše věří, to znamená rozmlouvat mu vztah důvěry a narušit jej něčím, co věřícího zavádí do nepravdy. Vysmívat se jeho prosté víře... Povýšeně a poučeně rozebírat víru druhých, kteří věří nedospěle směrem k dobru a vnucovat jim svoje dospělé věroučné systémy, to všechno má za důsledek těžký trest. Lepší by bylo snést kruté potrestání s velkým kamenem⁵ na krku, než upadnout do Božích rukou.

Nebeský Otče, jako dítě ze tvé velké rodiny nechci s tebou ztratit kontakt. Díky za ty anděly u tvého trůnu!

Pane Ježíši, doufám, že nikdy nebudeš chybět v kruhu sourozenců. Máme před sebou velké oslavy a také těžké chvíle. Jsi zván!

Duchu svatý, namíchej mi bázeň a bezmeznou důvěru. Tu směřuji potřebuji dnes, zítra i navěky.

⁴ Tak Nebeský otec představuje své děti, lid Izraele. Izajáš (49:16) mluví o těch, kteří jsou vyryti na dlaních...

⁵ Ne tím domácím z mlýnku pro ženy, ale s tím oslím, který otáčel kamenem a mlel ve velkém